

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Prokopem v hlavním líčení konaném dne 14. prosince 2022

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obviněného], [datum narození] v [obec], nezaměstnaný, trvale bytem [adresa obviněného], adresa pro doručování [adresa obviněného],

je vinen, že

dne 27. 9. 2022 kolem 10.35 hodin v Táboře řídil z ulice 9. května přes Křižíkovo náměstí do ulice Palackého osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Karoq, [registrační značka], ačkoliv mu byl trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 8 T 26/2021 ze dne 16. 3. 2022, který nabyl právní moci dne 7. 5. 2022, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců a příkazem Městského úřadu Tábor č.j. P 245/2020 ze dne 21. 5. 2020, který nabyl právní moci dne 8. 7. 2020, mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 30 měsíců,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu a orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dva) měsíce nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Obžalovaný dobrovolně a bez nátlaku prohlásil, že je vinen jednáním popsaným v návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství v Táboře a souhlasil s popisem skutku a s právní kvalifikací, čímž splnil všechny požadavky pro aplikaci § 206c trestního řádu. V souladu s odstavcem 3 a 6 tohoto ustanovení soud za souhlasu státní zástupkyně prohlášení viny obžalovaného v celém rozsahu obou návrhů na potrestání přijal a dále neprováděl v tomto směru dokazování.

II. Výrok o trestu

3. Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud vzal v úvahu kritéria stanovená ustanoveními § 39 trestního zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Přihlédl k poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného, posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům:

4. Jedná-li se o okolnosti svědčící ve prospěch obžalovaného [celé jméno obviněného], jde především o výše zmíněné prohlášení viny a označení rozhodných skutečností za nesporné, které je podle § 39 trestního zákoníku nově jedním ze základních kritérií pro stanovení druhu a výše trestu, hovořících ve prospěch obžalovaného. Současně lze uzavřít, že se obžalovaný ke svému jednání doznal, svědčí mu tedy polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku, resp. napomohl k objasnění své trestné činnosti podle § 41 písm. m) trestního zákoníku.

5. Problémem je, že obžalovanému [celé jméno obviněného] značnou měrou přitěžuje okolnost dle § 42 písm. p) trestního zákoníku, neboť byl v minulosti opakovaně odsouzen, a to i pro shodnou trestnou činnost. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 5. 2021, sp. zn. 1 T 19/2021 byl jmenovaný nejprve odsouzen pro přečin podvod úvěrový podvod podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 5 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Trestné činnosti se tedy dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, která mu běží až do 13. 5. 2023. V dosud nepravomocné věci zdejšího soudu sp. zn. 3T 42/2022 pak byl ukládán obžalovanému trest souhrnný, a to za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným dalším odsouzením, trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 3. 2022, sp. zn. 8T 26/2022, jenž právní moci nabyl dne 7. 5. 2022. Kdy mu byl ukládán dosud nevykonaný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a trest zákazu činnosti ve výměře 30 měsíců. Jak vyplývá z listinných důkazů, obžalovaný byl dále dvakrát přestupkově projednáván, a to pro přečiny občanskému soužití na základě příkazu města Sezimovo Ústí ze dne 22. 12. 2021, č. j. MESU -51/2021 KPP/VOD 4 a rozhodnutí města Sezimovo Ústí ze dne 4. 1. 2021, č. j. MESU -21/2020 KPP/VOD 28.

6. Jak je vidno z odůvodnění předchozího rozhodnutí sp. zn. 3 T 42/2022 na čl. 63 a násl. spisu, v této, nyní projednávané věci obžalovaný [celé jméno obviněného] zcela změnil přístup ke svému jednání. Upřímně jej litoval, což je rovněž polehčující okolnost a příčiněním obhájce doložil listiny prokazující, že změnil celkově svůj přístup k jednání navenek. Ať již tím, že uhradil škodu v trestní věci zdejšího soudu sp. zn. 3 T 42/2022, poškozenému [jméno] [příjmení], přestože v řízení před soudem ve věci sp. zn. 3 T 42/2022 vinu za jeho napadení a zranění původně popíral, jednání původně nelitoval, ani se nepokusil reparovat následky trestné činnosti. Dále, obžalovaný doložil, že začal vykonávat trest obecně prospěšných prací ve věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 8 T 26/2022. Uvádí, že začal podstupovat psychologickou pomoc ke zvládnutí agresivity a začal se věnovat bojovým sportům (což je míněno jako kultivace jeho chování). Doložil také aktuální těhotenství své přítelkyně.

7. Snaha o nápravu jistě souvisí i s probíhajícím odvolacím řízením, je poněkud pozdní, ale soud chce obžalovanému uvěřit, že nejde pouze o úsilí jeho obhájce co nejvíce klientovi pomoci, ale o vnitřní rozhodnutí obžalovaného. Jenž si uvědomil nesprávnost svých opakovaných střetů s trestním zákoníkem. Soud vzal skutečnosti, prezentované obhájcem obžalovaného intenzivně v úvahu při otázce výměry trestu. Neshledal sice reálnou možnost ukládání dalšího výchovného trestu, avšak v sazbě až 2 léta odnětí svobody ukládal obžalovanému trest naprosto symbolický, ve výměře pouhých dvou měsíců. Vzal v úvahu další tresty, které jej očekávají, ať již v rámci přeměny trestu ve věci sp. zn. 1 T 19/2021, případně v dalších věcech. Soud nechtěl připravit jeho děti o péči otce na delší dobu než nezbytně nutné, je však nutné, aby si obžalovaný uvědomil, že mu osobní problémy nezpůsobuje soud, ale on sám svým jednáním, jehož se dopustil krátce po právní moci rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích a také krátce poté, kdy byl nepravomocně odsouzen zdejším soudem.

8. Shovívavost uloženého trestu byla umocněna tím, že obžalovanému již nebyl ukládán další trest zákazu činnosti. Pro výkon trestu byl pak obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice mírnějšího typu, a to s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve všech vyhotoveních.

Tábor 14. prosince 2022

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. března 2023.